

Janusz Ostoja-Zagórski

Sobiejuchy, gm. Żnin, woj. bydgoskie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 20, 198

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SOBIEJUCHY, gm. Ińńin
woj. bydgoskie
Stanowisko 4

Instytut Historii Kultury Material-
nej PAN
Zakład Archeologii Wielkopolski
w Poznaniu

Badania prowadził doc.dr hab. Janusz Ostoję-Łągórski.
Finansowały: Instytut Historii Kultury Materialnej PAN
i WKŻ Bydgoszcz. Osada z późnej fazy średniowiecza.

W ramach prowadzonych od przeszło 13 lat prac wykopaliskowych w mikroregionie Sobiejuchy przeprowadzono badania ratowniczo-weryfikacyjne.

Według posiadanych danych archiwalnych oraz informacji mieszkańców wsi w rejonie tym znajdować się miało cmentarzysko ciałopalne ludności kultury Łużyckiej. Sugestie te potwierdzały zarówno znajdowane na powierzchni materiały ceramiczne jak i drobne fragmenty przepalonych kości ludzkich.

W trakcie prac wykopaliskowych otrzymano jednak wynik negatywny. Badania przeprowadzone w roku bieżącym doprowadziły natomiast do odkrycia fragmentów osady z późnych faz średniowiecza. Ujawniono tu pozostałości dwóch mocno zniszczonych domostw - w ramach których odkryto fragmenty dwóch pieców oraz znaczne ilości ceramiki, kości zwierzęcych i przedmiotów wykonanych z żelaza. Bardzo interesującego odkrycia dokonano pod podłogą domostwa nr 2. Pod warstwą silnie zbitej i znacznie przepalonej polepy stanowiącej fragmenty klepska odkryto kompletnie zachowany szkielet młodej krowy /wiek: 3-4 lata/, którego układ - zaleganie na lewym boku, podkurczenie kończyn przednich i tylnych oraz esowate wygięcie szyji sugeruje, że mamy tu do czynienia z ofiarą zakładzinową. Odkrycie kompletnie zachowanego szkieletu jest szczególnie cenne dla studiów nad morfologią średniowiecznego bydła rógatego z obszarów dorzecza Odry i Wisły. Szkielet ten przekazany został do Katedry Anatomii Zwierząt Akademii Rolniczej w Poznaniu, gdzie stanowić będzie cenny materiał dla prowadzonych tam studiów porównawczych.

Badania na stanowisku nr 4 zostały zakończone. W roku następnym podjęta zostaną dalsze prace wykopaliskowe w mikroregionie Sobiejuchy.

SOBOTA, gm. Bielawy
woj. sieriewickie
Stanowisko 1

Biuro Badań i Dokumentacji Sabytków
w Skierniewicach,
Konservator Sabytków Archeologicz-
nych

Badania prowadził mgr Andrzej Kowalek przy współpracy
mgr Zbigniewa Czubaka. Finansował WKŻ Skierniewice.
Drugi sezon badań. "Dwór" murowany na kopcu z 1 poł.
XVI w. Śalikty wieży obronnej z XIV/XV wieku.

Kontynuacja prac /z 1985 r./ miała na celu ustalenie zarysu zlokalizowanego, średniowiecznego obiektu znajdującego się w zachodniej części kopca /patrz Informator - badania 1985/.

Przy południowo-zachodnim narożniku neogotyckiego zamczku, założono wykop IV o wymiarach 2,5 x 5,0 m. W trakcie prac odsłonięty został mur ceglany o szerokości 140 cm i długości 4 m, który załamywał się pod kątem 110°, biegnąc w kierunku muru odkrytego w wykopie II. W punkcie narożnym istnieje odcinek muru o szerokości 1 m określony jako przypora. Zlokalizowany w wykopie IV mur zbudowany był z cegły placówki /wymiar: 10,9-11 x 15,0-15,5 x 29,5-30,0/ ułożonej na przemian główkami i wozórkami.

Po naniesieniu na plan zbiorczy - odkrytego odcinka muru - został odczytany sześcioboczny zarys, średniowiecznej wieży z narożnymi eskarpami. Duże równoległe ściany mają długość - 4,5 m, a pozostałe 4,0 m. Wymiary skarp 1,0 x 1,0 m. Materiał ruchomy to ceramika i szkło.

Dokumentacja i materiały znajdują się w Archiwum SBiDŻ Skierniewice.
Badania będą kontynuowane.